

rapporten have gode chancer for at blive læst af dem, den først og fremmest er skrevet for og har noget at fortælle: butiksindehaverne. Måtte de tage vel imod de mange fornuftige råd, den giver dem.

Ottomar Loff.

Tjalling C. Koopmans (edt.), *Activity Analysis of Production and Allocation*. Cowles Commission for Research in Economics, Monograph No. 13. John Wiley & Sons, New York, and Chapman & Hall, London, 1951. 404 sider. \$ 4,50.

Dette er en bog for specialister. På indeværende tidspunkt kan den kun anbefales for den — lille — gruppe af mennesker, som interesserer sig for de mere abstrakte problemer, som rejser sig, når man forsøger at analysere samspillet (f. eks. i produktion i en enkelt, stor virksomhed, eller indenfor et givet område) mellem på den ene side indsatserne og på den anden side resultaterne. Det er et meget nyt forskningsområde, som har fundet anvendelse i så forskellige sammenhænge som luftbroen til Berlin og undersøgelser over nationalproduktet. Bogen er relativt vanskelig at læse, idet dog indledningen (af Koopmans) er forholdsvis let tilgængelig. Der gives her en bred oversigt over problemerne. Situationen er endnu i dag sådan, at man ikke behøver at betragte bogen som uomgængelig for andre end de få, særligt interesserede. Men der er trods det grund til at nævne denne artikelsamling også i dette tidsskrift. Så vidt man kan skønne vil dette område nemlig engang blive af meget stor betydning bl. a. for de driftsøkonomer, som vil analysere produktionsprocessen i store virksomheder.

P. Nørregaard Rasmussen.

Henny Elghammar: Sekretærhåndbogen. Det Schönbergske Forlag. Kbh. 1952. 248 sider. Kr. 17,50.

Ideen at lave en bog for dem, der er eller agter at blive sekretærer i erhvervslivet, er ikke dårlig. Naturligvis findes der bøger om, lige så vel som der ved vore handelsskoler undervises i de vigtigste af de kundskabsområder, som er af betydning for en (vordende) sekretær. Men specielle opgaver, som en sekretær kommer ud for, såsom udformning af mødereferater, tilrettelæggelse af rejser, arkivering og registrering, fremskaffelse af kommercielle oplysninger o. s. v., er det sværere at finde noget samlet om. End ikke i Handelshøjskolens korrespondentuddannelse, der ellers er så velegnet for vordende sekretærer, indgår en undervisning i disse emner; men det kommer måske.

Nu skal den ideelle sekretær jo helst være en slags merkantil polyhistor. Og en håndbog for slige personer er det fristende at kræve lige så stor alsidighed af. Det er vel nok den største svaghed ved en bog som den foreliggende; den spreder sig over for mange emner, den vil have »alt« med, og så bliver fremstillingen uvægerlig overfladisk mange steder. Det havde nok været bedre at begrænse sig til de specielle »sekretær-problemer« og give dem en fyldig behandling, og så helt udelade gammelkendte, andetsteds

rapporten have gode chancer for at blive læst af dem, den først og fremmest er skrevet for og har noget at fortælle: butiksindehaverne. Måtte de tage vel imod de mange fornuftige råd, den giver dem.

Ottomar Loff.

Tjalling C. Koopmans (edt.), *Activity Analysis of Production and Allocation*. Cowles Commission for Research in Economics, Monograph No. 13. John Wiley & Sons, New York, and Chapman & Hall, London, 1951. 404 sider. \$ 4,50.

Dette er en bog for specialister. På indeværende tidspunkt kan den kun anbefales for den — lille — gruppe af mennesker, som interesserer sig for de mere abstrakte problemer, som rejser sig, når man forsøger at analysere samspillet (f. eks. i produktion i en enkelt, stor virksomhed, eller indenfor et givet område) mellem på den ene side indsatserne og på den anden side resultaterne. Det er et meget nyt forskningsområde, som har fundet anvendelse i så forskellige sammenhænge som luftbroen til Berlin og undersøgelser over nationalproduktet. Bogen er relativt vanskelig at læse, idet dog indledningen (af Koopmans) er forholdsvis let tilgængelig. Der gives her en bred oversigt over problemerne. Situationen er endnu i dag sådan, at man ikke behøver at betragte bogen som uomgængelig for andre end de få, særligt interesserede. Men der er trods det grund til at nævne denne artikelsamling også i dette tidsskrift. Så vidt man kan skønne vil dette område nemlig engang blive af meget stor betydning bl. a. for de driftsøkonomer, som vil analysere produktionsprocessen i store virksomheder.

P. Nørregaard Rasmussen.

Henny Elghammar: Sekretærhåndbogen. Det Schönbergske Forlag. Kbh. 1952. 248 sider. Kr. 17,50.

Ideen at lave en bog for dem, der er eller agter at blive sekretærer i erhvervslivet, er ikke dårlig. Naturligvis findes der bøger om, lige så vel som der ved vore handelsskoler undervises i de vigtigste af de kundskabsområder, som er af betydning for en (vordende) sekretær. Men specielle opgaver, som en sekretær kommer ud for, såsom udformning af mødereferater, tilrettelæggelse af rejser, arkivering og registrering, fremskaffelse af kommercielle oplysninger o. s. v., er det sværere at finde noget samlet om. End ikke i Handelshøjskolens korrespondentuddannelse, der ellers er så velegnet for vordende sekretærer, indgår en undervisning i disse emner; men det kommer måske.

Nu skal den ideelle sekretær jo helst være en slags merkantil polyhistor. Og en håndbog for slige personer er det fristende at kræve lige så stor alsidighed af. Det er vel nok den største svaghed ved en bog som den foreliggende; den spreder sig over for mange emner, den vil have »alt« med, og så bliver fremstillingen uvægerlig overfladisk mange steder. Det havde nok været bedre at begrænse sig til de specielle »sekretær-problemer« og give dem en fyldig behandling, og så helt udelade gammelkendte, andetsteds

mere udførligt gennemgaaede discipliner som — for at nævne nogle eksempler — udenlandske forretningsbreve (s. 109 ff.), stavning og skrive-regler (s. 141 ff.), dansk handelskorrespondance (s. 177 ff.), stenografering (s. 57 ff.) m. fl.

Bogen er iøvrigt god; den bringer mange oplysninger og nyttige vink for den kreds, den henvender sig til, og den har et helt igennem tilforladeligt præg. Bogens svenske forfatterinde har en lang praksis som sekretær i en industrivirksomhed bag sig, og hendes litterære studier i forbindelse med bogens udarbejdelse har sat sig mange spor. Bearbejdelsen til dansk er besørget af adjunkt ved Købmandsskolen og Niels Brocks Handelsskole John Barfort, H. A.

Ottomar Loff.

Josef Hellauer: Welthandelslehre. Betriebswirtschaftlicher Verlag Dr. Th. Gabler. Wiesbaden 1950. 319 sider.

Ludwig Triegler: Die Technik des Aussenhandels. Manzsche Verlags- und Universitätsbuchhandlung. Wien 1948. X + 362 sider. Sfr. 20,40 ib.

Professor *Josef Hellauer's* »Welthandelslehre« er en af de gamle klas-sikere i tysk »handelsvidenskabelig« litteratur. Første udgave udkom 1910 (System der Welthandelslehre, Erster Band: Allgemeine Welthandelslehre, 1. Teil. Berlin 1910), medens Hellauer var professor i Wien, og i årene mellem 1. og 2. verdenskrig kom bogen i yderligere syv oplag. Hellauers 236 siders bidrag om »Handelsverkehrslehre« i samleværket »Die Handels-hochschule« (Udg. af F. Schmidt, 1. Band, 4. Kap., Berlin/Wien 1928/30) var nærmest en forkortet udgave af Welthandelslehre.

Udarbejdelsen af den første »Welthandelslehre« må, når den tids forud-sætninger tages i betragtning, have været et kæmpearbejde. Bogen bragte en rigdom af oplysninger om handelens praksis. Navnlig det store afsnit om købekontrakten findes der næppe magen til nogetsteds.

Nu har prof. Hellauer udgivet sin pionérbog i en efterkrigsudgave. Titlen er officielt forkortet til *Welthandelslehre* med undertitlen »Handelsver-kehrslehre mit besonderer Berücksichtigung des Aussenhandels«. Trods de 40 år, der er gået, siden 1. udgaven så dagens lys, er bogen ikke særlig meget forandret, og — det må siges — næppe tilstrækkelig fornyet. Ad-skilligt gammelt er skåret væk, en smule nyt føjet til — men stort set er det den samme bog. Det undgås da heller ikke, at bogen gør et noget anti-keret indtryk. Og dog virker fremstillingens uforandrethed ikke så urime- lig, som man kunne tro, idet den stærke generalisering, som præger Hel-lauers fremstilling, giver den en mere varig gyldighed. Til gengæld er den sparsomme eksemplificering, den totale mangel på statistiske data og den yderst sjældne henvisning til mere aktuelle forhold en ulempe ved bogen — den nye udgave såvel som de gamle — som uvægerlig giver den et lidt tørt, virkelighedsfjernt præg.

Alt i alt er det imidlertid værdifuldt, at Hellauers værk nu igen er til-gængeligt. Hvis det kunne blive underkastet en foryngelseskur, ville det dog være endnu bedre.